

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200902
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720200902.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š..C.H. XXXX/X, XXX XX U., štátny občan SR, proti žalovanej E. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, XXX XX U., štátna občianka SR, zastúpená JUDr. Michalom Holčíkom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 45021767, o zaplatenie 15.496,31 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanej sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 26.02.2020 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 26.02.2020, ktorou sa domáhal toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 15.496,31 € z titulu úmyselného bezdôvodného obohatenia a tiež úrok z omeškania vo výške zákonného úroku z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v tam presne špecifikovaných sadzbách z príslušných súm za tiež presne špecifikované obdobie až do zaplatenia, ako i nahradiť mu trovy konania vo výške 100 %.

Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že manželstvo so žalovanou uzavrel dňa 21.06.1997 a počas manželstva, konkrétne 29.04.2010 spoločne uzavreli vo VÚB Banke zmluvu o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky č.XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, ktorú spoločne v manželstve použili. Podmienkou banky ako záruka splácania tejto hypotéky bola ich spoločná nehnuteľnosť vedená v tom čase na Okresnom úrade Zvolen na LV č.XXXX pre k.ú. K., ku ktorej sa zriadilo záložné právo na zabezpečenie pohľadávok v prospech VÚB Banky.

Dňa 16.08.2012 podal žalobca na tunajšom súde návrh na rozvod manželstva vedené pod sp.zn.5P/246/2012, pričom po podaní žiadosti ešte spolu so žalovanou žili a podieľali sa na chode domácnosti v nehnuteľnosti v mieste ich trvalého bydliska na ulici R. P. O. K. X vo U. do 08.10.2012. Od tohto dňa žalovaná dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť - predmetnú nehnuteľnosť, ktorá bola zaťažená ťarchou vo forme záložného práva v prospech VÚB Banky. Žalovaná sa odsťahovala so synom k svojim rodičom a dcéra zostala bývať s ním v dome. Ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 15.08.2014. BSM nebolo vysporiadané v zákonnej lehote, strany vzájomne nedospelí k dohode a ani z jednej zo strán nebolo rozdelenie postúpené súdu a do predaja nehnuteľnosti, t.j. 20.02.2019 neprišlo ani k vysporiadaniu podielového spoluvlastníctva.

Žalovaná po odsťahovaní sa zo spoločnej nehnuteľnosti k svojim rodičom odmietla starostlivosť o nehnuteľnosť i pozemok a tiež spolupodieľať sa v polovici poplatku za poisťku, ako i zabezpečovacieho zariadenia, pravidelné ročné revízie komína atď.. Žalovaná sa hlavne úmyselne vyhýbala povinnosti sa spolupodieľať v polovici na splátkach z úveru z určenej mesačnej splátky vyplývajúcich zo zmluvy s VÚB Bankou, čo zdôvodňovala tým, že až do času, kým sa nehnuteľnosť nepredá, nebude sa na

týchto povinnostiach podieľať, čo považoval on za nezákonné a tiež v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalovaná vedela, že má rovnakú spoluzodpovednosť za riadne a včasné splácanie mesačných splátok úveru. On ju niekoľkokrát upozorňoval na povinnosť podieľať sa na splácaní úveru, a to aj počas súdneho konania o rozvod manželstva.

Keďže žalobca sa nechcel dostať do rozporu so zmluvou s VÚB Bankou, podal na tunajší súd dňa 12.03.2018 žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, konanie bolo vedené pod sp.zn.16C/20/2018, v ktorom požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku, čo mu súd nevyhovelo a keďže bol vtedy v zlej finančnej situácii aj z dôvodu predmetného splácania dlhu banke, nemal financie na zaplatenie súdneho poplatku, ani právne zastúpenie a preto bolo toto konanie z tohto dôvodu zastavené. Žalovaná zotrvala na tom, že až keď príde k predaju domu, svoj záväzok na splácanie polovice splátok úveru od času jej odchodu zo spoločnej domácnosti vyrovná. Žalobca tiež poukázal na sms komunikáciu z decembra 2018, kedy mu žalovaná opakovane oznámila, že keďže stále užíva dom, ktorý je založený na tento úver, tak ho žiadala, aby naďalej platil celú mesačnú splátku, s tým, že k vyporiadaniu dôjde až po predaji. Podľa názoru žalobcu tým potvrdila jeho vyjadrenie, že si bola plne vedomá a uznávala svoj dlh.

Nehnutelnosť sa predala dňa 20.02.2019 a teda plnenie žalovanej sľuby na vyrovnanie jej dlžoby malo nastať po tomto dátume. Avšak doteraz žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi nespĺnila a neuhradila mu žalovanú sumu. Z čoho vyplýva, že ho žalovaná pred predajom domu zavádzala a de facto oklamala, s tým, že od kupujúceho prevzala celú polovicu z celkovej sumy predanej nehnuteľnosti bez započítania dlhu voči žalobcovi. Pravidelné mesačné splátky on uhrádzal v plnej výške, aj podiel za žalovanú, a to prostredníctvom svojho bankového účtu, ktorý v žalobe špecifikoval na bankový účet VÚB Banky, ktorý tiež špecifikoval.

Žalobca vyjadril názor, že žalovaná sa mala podieľať svojim podielom na mesačných splátkach spoločného úveru už od splátky splatnej dňa 15.10.2012, keď je preukázané, že od opustenia spoločnej domácnosti dňa 08.10.2012 išlo z jej strany o dobre premyslený úmysel vyhnúť sa svojej povinnosti ohľadne starostlivosti o spoločnú nehnuteľnosť vrátane mesačnej splátky úveru. Keďže žalovaná si bola vedomá, že úmyselne porušuje zákon, má súd posúdiť toto ako úmyselné bezdôvodné obohatenie vo výške žalovanej sumy za obdobie od 15.10.2012 do 20.11.2018. Po právnej stránke žalobca zdôvodnil žalobu odkazom na ustanovenie § 451 ods. 1 a § 454 Občianskeho zákonníka, ako i § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca zároveň v podanej žalobe špecifikoval splatnosť jednotlivých mesačných splátok, ako i výšku tej ktorej mesačnej splátky a tiež z toho alikvótnu časť, ktorá bola zaplatená za žalovanú, a to počnúc splátkou splatnou dňa 16.10.2012 až po splátku splatnú 20.11.2018, keď za celé toto obdobie bola žalobcom uhradená čiastka 30.992,62 €, z toho alikvótna časť zaplatená za žalovanú mala predstavovať sumu 15.496,31 €, čo zodpovedá žalovanej sume. Keďže zo strany žalovanej došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, žalobca si pre prípad úspechu uplatnil voči žalovanej aj úroky z omeškania a zároveň vyjadril nesúhlas s prípadným návrhom zo strany žalovanej splácať dlh formou akýchkoľvek splátok.

2. Dňa 04.05.2020 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovanej zo dňa 30.04.2020, ktorá prostredníctvom svojho právneho zástupcu okrem iného k veci uviedla, že žalobca a žalovaná uzavreli manželstvo dňa 21.06.1997. Rovnako žalovaná potvrdila, že počas trvania manželstva dňa 29.04.2010 so spoločnosťou VÚB, a.s. uzavreli zmluvu o poskytnutí účelovej flexihypotéky, tak ako bola špecifikovaná žalobcom v žalobe a ako aj zmluvu o zriadení záložného práva. Rovnako žalovaná potvrdila, že rozsudok o rozvode ich manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 15.08.2014 a tiež to, že po zániku ich manželstva splátky flexihypotéky až do 20.11.2018 uhrádzal výlučne žalobca. Ostatné tvrdenia s tým, že aj keď niektoré s prejednávanou vecou úplne alebo sčasti nesúvisia, žalovaná výslovne poprela.

Predovšetkým žalovaná z dôvodu procesnej ekonómie vznesla námietku premlčania uplatneného nároku za obdobie, ktoré predchádza trom rokmi pred dňom podania žaloby, teda premlčanie nároku za obdobie od 16.10.2012 do 25.02.2017 v celkovej výške 11.523,58 € a teda nepremilčaným voči žalovanej je len nárok týkajúci sa podielu na splátkach od 26.02.2017 do 20.11.2018 v celkovej sume 3.972,36 € (21 mesiacov á 189,16 €).

Žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 511 Občianskeho zákonníka a tiež na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, s tým, že žalobcom uplatnený nárok nie je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale regresným nárokom na náhradu časti dlhu, ktorú žalobca uhradil za žalovanú a toto všeobecné majetkové právo sa premlčuje v trojročnej lehote.

Tiež žalovaná vznesla námietku aktívnej legitímácie žalobcu a pasívnej legitímácie žalovanej vo vzťahu k náhrade zaplatených splátok za obdobie od 16.10.2012 do 14.08.2015, ktoré boli uhrádzané za trvania

manželstva, teda z prostriedkov BSM strán sporu, v dôsledku čoho žalobca za toto obdobie úhrad splátok nárokom voči žalovanej nedisponuje.

Vo vzťahu k námietke premlčania nedotknutej časti nároku žalobcu (splátky uhradené od 26.02.2017 do 20.11.2018) spolu vo výške 3.972,36 €, žalovaná voči žalobcovi v rámci svojej obrany vzniesla námietku započítania, a to vo vzťahu k nároku žalovanej voči žalobcovi na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, keď žalovaná oprela svoj nárok o ustanovenie § 137 Občianskeho zákonníka a zároveň poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2010 sp.zn. 6Cdo/184/2010.

Žalobca a žalovaná boli od 16.08.2017 (deň nasledujúci po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode) do 18.02.2019 (deň právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu prevodu vlastníckeho práva na kupujúceho) podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen, nachádzajúcich sa v k.ú. Môťová, obec Zvolen, okres Zvolen, zapísaných na LV č.XXXX, a to:

- pozemku - parcely registra „C“, parc.č.XXXX/XXX o výmere 731 m², zastavané plochy a nádvoría,
- pozemku - parcely registra „C“, parc.č.XXXX/XXX o výmere 143 m², zastavané plochy a nádvoría,
- stavby - rodinného domu so súp.č.XXXX, postavenom na pozemku parc.č.XXXX/XXX (ďalej len „predmetná nehnuteľnosť“).

Žalobca a žalovaná ako podieloví spoluvlastníci predmetnú nehnuteľnosť predali tretej osobe.

Predmetnú nehnuteľnosť (vrátane spoluvlastníckeho podielu žalovanej) však v období od 16.08.2017 do 18.02.2019 užíval výlučne žalobca s členmi svojej domácnosti, ktorý žalovanej v užívaní predmetnej nehnuteľnosti resp. jej spoluvlastníckeho podielu bránil. Žalovaná sa viacerými aj súdnymi podaniami domáhala práva sprístupnenia predmetnej nehnuteľnosti a žalobca sa naopak viacerými aj súdnymi podaniami domáhal zamedzenia práva vstupu resp. užívania predmetnej nehnuteľnosti žalovanou. Teda skutočnosť, že žalovaná predmetnú nehnuteľnosť aj od augusta 2017 neužívala, pričom užívanie žalovanej znemožňoval žalobca, je zrejme napríklad z bodu 8 uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 01.10.2018 sp.zn. 14Co/133/2018.

Mesačný nájom nehnuteľnosti bez energií či iných poplatkov sa v roku 2017 pohyboval minimálne v sume 700,- € a v roku 2018 minimálne v sume 800,- €, teda na spoluvlastnícky podiel žalovanej pripadá mesačne v roku 2017 suma minimálne 350,- € a v roku 2018 suma minimálne 400,- €. Za obdobie mesiacov september 2017 až december 2017 je to suma minimálne 1.500,- € a za obdobie mesiacov január až december 2018 je to suma minimálne 4.800,- €. Žalovaná tiež uviedla, že žalobcu na zaplatenie náhrady v minulosti vyzývala. Žalovaná preto týmto na nepremiellanú pohľadávku žalobcu vo výške 3.972,36 € započítava svoju pohľadávku na náhradu za neužívanie predmetnej nehnuteľnosti v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu za obdobie od marca 2018 až decembra 2018 vo výške 4.000,- €, a teda započítaním zanikla pohľadávka žalobcu v celom rozsahu. Zvyšnú časť svojho nároku (predstavujúci rozdiel medzi 4.000,- € a 3.972,36 €, ako aj náhradu za obdobie mesiacov september 2017 až február 2018) si žalovaná voči žalobcovi nateraz, teda ani vzájomnou žalobou neuplatnila.

Žalovaná týmto zároveň výslovne poprela tvrdenia žalobcu, že odmietla starostlivosť o predmetnú nehnuteľnosť, keďže sa podieľala na úhrade dane z nehnuteľnosti. Tiež výslovne poprela tvrdenia žalobcu, že uznala nárok vyplývajúci zo žaloby resp. dlh žalobcovi, s tým, že ani v minulosti ani teraz takýto nárok žalobcu neuznala a neuznáva, pričom mala snahu dohodnúť sa na vyporiadaní podielového spoluvlastníctva dohodou v širšom rozsahu, čo však žalobca odmietal.

Žalovaná na preukázanie ňou uvádzaných tvrdení navrhla predvolať a vypočúť sporové strany, ako i pripojiť spisy tunajšieho súdu sp.zn.18C/381/2015 a 16C/52/2018.

Na základe vyššie uvedeného žalovaná označila nárok žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný a preto žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

3. Dňa 18.05.2020 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej zo dňa 18.05.2020, v ktorom okrem iného uviedol, že pokiaľ súd nevydal platobný rozkaz v súdnej veci, jednalo sa z jeho strany o nehospodárny krok a zároveň o mimoriadne ústretový krok voči žalovanej, čím ju výraznou mierou zvýhodnil. K veci samej uviedol, že s vyjadreniami žalovanej nesúhlasí, konkrétne s tým, že žalovaná odišla zo spoločnej domácnosti, nezbavovalo ju to povinnosti podieľať sa aj na úhrade polovice splátok z úveru až do jeho riadneho splatenia. Predčasné ukončenia zmluvy s bankou nastalo z dôvodu predaja predmetnej nehnuteľnosti, čo ale znamenalo pre nich aj pokutu za predčasné ukončenie zmluvy, čo uskutočnili z ceny predanej nehnuteľnosti. Žalobca pritom očakával, že žalovaná sa ihneď po predaji s ním vysporiada, avšak tento svoj sľub nedodržala. Preto žalobca trvá na tom, že sa jedná o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a vyjadril nesúhlas s názorom právneho zástupcu žalovanej, že sa jedná o jeho regresný nárok.

Rovnako žalobca vyjadril nesúhlas s tvrdením žalovanej, že splátky uhrádzané za trvania manželstva boli uhrádzané z prostriedkov BSM, a teda že za dané obdobie úhrad splátok on voči žalovanej nedisponuje nárokom na ich vrátenie, keď žalovaná toto svoje tvrdenie nepodložila žiadnym dôkazom, a teda jedná sa o zavádzajúce tvrdenie žalovanej, ktoré možno považovať za irelevantné. Žalovaná dobrovoľne žila mimo spoločnú domácnosť a na polovicu dane z nehnuteľnosti sa začala podieľať až po jeho výzvach od roku 2017. On ako žalobca naopak uniesol dôkazné bremeno ohľadne zdokladovania, že všetky splátky úhrad na spoločný úver platil voči banke iba on, a to od 16.10.2012 do 20.11.2018 zo svojho bankového účtu aj za žalovanú s vedomím, že dlh mu táto vráti ako sľubovala. Žalobca poukázal aj na ustanovenie § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Napriek tomu, že podľa jeho názoru nárok, ktorý si žalovaná uplatnila z titulu vznesenej námietky započítania, by nemal patriť do tohto konania, a len z opatrnosti sa k nemu vyjadril, a to tým spôsobom, že voči tomuto nároku žalovanej vyslovil zásadný nesúhlas, s tým, že tu absentujú relevantné dôkazy, aby bol tento jej nárok zákonne preukázaný a prípadne priznaný. Takýto nárok by si vyžadoval ďalekosiahle vecné dokazovanie a listiny, ktoré žalovaná predložila ako dôkazy sú nedostatočné a nie právne relevantné. Pokiaľ žalovaná sa odvolávala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2010 sp.zn.6Cdo/184/2010, práve z neho vyplýva, že je tu daná povinnosť dostatočne dokázať a preukázať skutočnosť, ktoré by viedli k skutočnému nároku žalovanej na náhradu zneužívania spoločnej veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu a zároveň relevantne preukázať, že žalobca používal vec nad rámec jeho podielu a s poukazom na to mala už v minulosti žalovaná, ako i v súčasnosti, možnosť samostatne podať v tejto veci žalobu a domáhať sa tak svojich práv.

Pokiaľ žalovaná poukazovala na uznesenie o neodkladnom opatrení OS Zvolen č.k.16C/52/2018, poukázal on na to, že toto bolo zmenené rozhodnutím nadriadeného súdu. Taktiež pokiaľ žalovaná predkladala zápisnicu o výsluchu svedka zo dňa 04.10.2018, jedná sa o účelový dôkaz, ktorý možno označiť len za zdrap papiera, keďže on sa vtedy zákonnou cestou musel brániť voči žalovanej. Navyše žalovaná zámerne nepredložila výsledok šetrenia polície v tejto veci. Pokiaľ žalovaná predložila ako dôkaz oznámenie žalobcu zo dňa 01.09.2015, nemá vedomosť z akého dôvodu toto bolo predložené, s tým, že on musel takto postupovať z opatrnosti, keďže naňho žalovaná podala aj vykonštruované trestné oznámenie, vedené na OO PZ Zvolen pod č. ORP-705/ZV-ZV-2014, keď zároveň odcitoval zo záveru tohto uznesenia zo dňa 30.04.2015 ohľadne rozhodnutia o zastavení trestného stíhania. Žalovaná predloženými listinami podľa jeho názoru preukázala len to, že jej motívom ich priloženia bolo úmyselné a cieľené poškodenie žalobcovho mena a jeho osoby pred súdom.

Žalobca vyjadril nesúhlas k tomu, aby súd vyhovel žalovanej nad rámec petitu žaloby a toto zamietol resp. nebral do úvahy žalovanej hmotnoprávnu námietku, ktorú by mal vyhodnotiť ako nedôvodnú, aj z dôvodu, že táto neuniesla dôkazné bremeno. S poukazom na vyššie uvedené žalobca žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, keďže bolo preukázané, že žalovaná sa úmyselne nepodieľala na spoločných splátkach z úveru a žalobcu zavádzala, čím bol v dostatočnej miere preukázaný úmysel sa bezdôvodne obohatiť a preto má súd preukázané, že nenastali zákonné dôvody k premlčaniu nároku žalobcu s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 2 OZ.

4. Dňa 07.07.2020 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovanej zo dňa 06.07.2020 formou elektronického podania prostredníctvom jej právneho zástupcu, v ktorom okrem iného uviedla, že žalovaná už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení priznala, že po zániku ich manželstva splátky flexihypotéky uhrádzal výlučne žalobca, avšak napriek tomu žalovaná podstatnú časť nároku žalobcu neuznáva, či už z dôvodu absencie aktívnej legitímácie žalobcu alebo vznesenej námietky premlčania a vo vzťahu k nepremičanej časti vzniesla nespornú námietku započítania.

Žalovaná zotrvala na svojom vyjadrení, že nárok žalobcu nemožno subsumovať pod žiadny z dôvodov bezdôvodného obohatenia a už vôbec nie pod úmyselné bezdôvodné obohatenie. Preto zotrvala na uplatnenej námietke premlčania za obdobie od 16.10.2012 do 25.02.2017 v celkovej výške 11.523,58 €. Žalovaná nad rámec vznesenej námietky premlčania len doplnila, že vo vzťahu k náhrade zaplatených splátok za obdobie od 16.10.2012 do 14.08.2015 išlo o úhradu splátok za trvania manželstva strán sporu a teda z prostriedkov patriacich do BSM, a teda žalovaná zotrvala na podanej námietke aktívnej legitímácie žalobcu resp. pasívnej legitímácie žalovanej vo vzťahu k tomuto nároku v danej časti.

Rovnako zotrvala žalovaná aj na hmotnoprávnej námietke vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu za neužívanie spoločnej veci, keď žalobca podľa jej názoru tento nárok relevantným spôsobom nespochybnil. Naopak z dôkazov predložených žalovanou je nepochybné, že ju žalobca z užívania spoločných nehnuteľností vylúčil, tieto on užíval nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, keď ich užíval v celom rozsahu, pričom žalovaná poukázala aj na odôvodnenie rozhodnutí súdov v

konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.16C/52/2018. Žalovaná vyjadrila presvedčenie, že jej hmotnoprávna námietka patrí práve do tohto konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žiadala opätovne žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

5. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 05.08.2020, na ktoré sa dostavil žalobca, ako i žalovaná a tiež právny zástupca žalovanej, pričom tak žalobca, ako i právny zástupca žalovanej mali doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Súd vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložili strany sporu v priebehu konania a to: Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky z č.l.9-10, Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti z č.l.11-12, sms správu z č.l.13, výpisy z účtu hypotekárneho úveru VÚB Banky z č.l.14-25, Kúpnu zmluvu zo dňa 13.02.2019 z č.l.57-59, výpis z LV č.XXXX pre k.ú. Môťová zo dňa 28.04.2020 z č.l.60, výpis z LV č.2323 pre k.ú. Môťová zo dňa 08.05.2018 z č.l.61, list žalobcu adresovaný žalovanej zo dňa 01.09.2015 z č.l.64, vyjadrenie k cenám prenájmu rodinných domov X.. K. W., IČO: 40671810 z č.l.65, vyjadrenie k cenám prenájmu rodinných domov WIN REAL, s.r.o., IČO: 46774696 z č.l.65, príjmové pokladničné doklady z 03.05.2018 a 03.05.2017 z č.l.66, rozhodnutie o povolení vkladu č.V 395/2019 z č.l.67, list právnej zástupkyne žalovanej adresovaný žalobcovi zo dňa 27.09.2018 z č.l.68, list právnej zástupkyne žalovanej adresovaný žalobcovi zo dňa 20.12.2017 z č.l.69-70, zápisnicu o výsluchu žalovanej na Okresnom riaditeľstve PZ Zvolen, odbor kriminálnej polície z č.l.71-72, list žalovanej adresovaný žalobcovi zo dňa 03.09.2015 z č.l.86 a oboznámil sa s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Zvolen sp.zn.18C/381/2015 a 16C/52/2018, tiež vykonal výsluch strán sporu na pojednávaní a oboznámil sa aj s prednesom právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní, pričom zistil tento skutkový stav.

Zo Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky reg.č.:XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 29.04.2010 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., IČO: 31320155 a žalobcom a žalovanou ako dlžníkmi, predmetom ktorej bol záväzok banky poskytnúť dlžníkom úver v dojednanej výške a zároveň sa dlžníci zaviazali splatiť úver v mesačných splátkach stanovených bankou. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č.:XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 29.04.2010 súd zistil, že bola uzavretá medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., IČO: 31320155 a žalobcom a žalovanou ako záložcami, keď predmetom zálohu bola predmetná nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č.XXXX pre katastrálne územie K. a ako zabezpečovaná pohľadávka je tu uvedená predmetná zmluva o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky zo dňa 29.04.2010, poskytnutá vo výške 66.500,- €.

Z predloženej sms komunikácie súd zistil, že dňa 21.12.2018 žalobca žalovanej preposlal správu od VÚB, a.s., že neevidujú úhradu splátky ich hypotekárneho úveru z dátumu 14.12.2018, na čo žalovaná reagovala tým, že nakoľko stále užíva dom založený na tento úver, tak ho žiada naďalej platiť celú mesačnú splátku a k vyporiadaniu splatenej časti dôjde po predaji domu.

Z výpisu z účtu hypotekárneho úveru vedeného vo VÚB, a.s. na meno žalobcu súd zistil, že sú tu uvedené jednotlivé splátky úveru tak, ako boli uhrádzané a zároveň započítavané na istinu, úroky a poplatky.

Z Kúpnej zmluvy zo dňa 13.02.2019 súd zistil, že ako predávajúci sú tu uvedení žalobca a žalovaná a ako kupujúci je uvedený Š. T.Ó., keď predmetom tejto zmluvy bol prevod vlastníckeho práva z predávajúcich ako podielových spoluvlastníkov k predmetným nehnuteľnostiam zapísaných na LV č.XXXX pre k.ú. Môťová za dohodnutú kúpnu cenu 260.000,- €.

Z výpisu z listu vlastníctva č.XXXX zo dňa 28.04.2020 pre k.ú. Môťová súd zistil, že ako výlučný vlastník je vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam v časti B vedený dotyčný kupujúci, s tým, že ako titul nadobudnutia je uvedená kúpna zmluva C. zo dňa 18.02.2019-404/19.

Z výpisu z listu vlastníctva č.XXXX zo dňa 08.05.2018 pre k.ú. Môťová súd zistil, že vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam sú v časti B ako vlastníci každý v spoluvlastníckom podiele 1/2 zapísaní žalobca a žalovaná, s tým, že ako titul nadobudnutia je u nich okrem iného uvedená žiadosť, rozsudok 5P/246/2012-395, právoplatný dňa 15.08.2014, Z152/2018-228/18.

Z listu žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 01.09.2015 súd zistil, že v ňom oznámil žalobca žalovanej, že sa na žiadosť jeho syna K. od 04.09.2015 sťahujú do miesta jeho trvalého bydliska spolu s jeho partnerkou K. I.Ň., s ktorou má 10 mesačnú dcéru K. K.. Zároveň ju okrem iného požiadal, aby rešpektovala a nenarúšala ich súkromie a zachovala dobré mravy do vyporiadania BSM.

Z vyjadrenia k cenám prenájmu rodinných domov v rokoch 2017-2018 v k.ú. Zvolen-Môťová X.. K. W., IČO: 40671810 súd zistil, že týmto vydala záväzné stanovisko ako fyzická osoba - podnikateľ v

odbore realitná činnosť, s tým, že je jej známa cenová úroveň predajov i prenájmov rodinných domov, bytov a iných nehnuteľností v rokoch 2017-2018, pričom predmetné nehnuteľnosti pozná a teda čestne prehlásila, že ceny prenájmov rodinných domov podobného typu bez energií a ďalších poplatkov sa pohybovali v danej lokalite za rok 2017 v minimálnej výške nájmov 700,- € a v roku 2018 v minimálnej výške nájmov 800,- €. Toto vyjadrenie je zo dňa 22.04.2020.

Z vyjadrenia k cenám prenájmu rodinných domov v rokoch 2017-2018 v k.ú. U.-K. zo dňa 23.04.2020 Realitná kancelária WIN REAL, s.r.o., IČO: 46774696 súd okrem iného zistil, že je tu špecifikovaná predmetná nehnuteľnosť, s tým, že podľa ich vedomostí na základe prevedenej prehliadky nehnuteľnosti a situáciou na realitnom trhu ceny prenájmov rodinných domov podobného typu bez energií sa v danej lokalite pohybovali v roku 2017 od 700,- €, v roku 2018 od 800,- €.

Z príjmových pokladničných dokladov Mesta Zvolen zo dňa 03.05.2017 a 03.05.2018 súd zistil, že boli prijaté tieto platby tam uvedené od žalovanej, konkrétne sa jedná o daň z nehnuteľnosti fyzickej osoby, uhrádzaná čiastka 34,71 € resp. 34,72 €.

Z listu Výzva na rešpektovanie nariadeného neodkladného opatrenia zo dňa 27.09.2018 súd zistil, že ho adresovala právna zástupkyňa žalovanej žalobcovi, ktorým ho vyzvala na dobrovoľné rešpektovanie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.07.2018 č.k.16C/52/2018-76, ktoré sa stalo vykonateľným dňa 10.08.2018 a od toho času sa jej klientka márne snaží začať spoločné predmetné nehnuteľnosti užívať. Taktiež v liste sú špecifikované príklady, akým spôsobom žalobca znemožňuje jej klientke reálne užívanie predmetných spoločných nehnuteľností, s tým, že zároveň zdôraznila, že predmetné nehnuteľnosti poskytujú dostatok miesta, aby bolo možné ich až do právoplatného skončenia súdneho sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva užívať jeho novou rodinou, ako aj jej klientkou a ich spoločnými deťmi. Na záver uviedla, že v prípade nerešpektovania nariadeného neodkladného opatrenia budú záležitosť riešiť prostredníctvom exekúcie, pokiaľ nedôjde k okamžitému rešpektovaniu tohto neodkladného opatrenia a odovzdaniu všetkých prístupových kľúčov na pozemky do rodinného domu jej klientke a tiež uvoľnenia priestoru zodpovedajúceho jej spoluvlastníckemu podielu a neumožnenia jej nerušeného užívania nehnuteľnosti v rozsahu tohto spoluvlastníckeho podielu.

Z listu Výzva na mimosúdne vyriešenie vyporiadania podielového spoluvlastníctva a výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 20.12.2017 súd zistil, že ho adresovala právna zástupkyňa žalovanej žalobcovi, v ktorom mu navrhla zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam formou mimosúdnej dohody, keďže tieto sú od 16.08.2017 v zmysle tam citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka v podielovom spoluvlastníctve oboch v rovnakých podieloch. S poukazom na skutočnosť, že tieto nehnuteľnosti v celosti užíva on, ich spoločný syn K. a jeho nová rodina, navrhli vyporiadanie tým spôsobom, že by tieto nehnuteľnosti prešli do jeho výlučného vlastníctva a jej klientke by bola vyplatená polovica z trhovej hodnoty, t.j. suma 130.000,- € (trhová cena zisťovaná jej klientkou bola 260.000,- €). Prípadne navrhli predaj predmetnej nehnuteľnosti tretej osobe za trhovú cenu a rozdelenie výťažku rovným dielom, keďže reálne rozdelenie nehnuteľnosti neprichádza do úvahy. Taktiež v tomto liste bol žalobca informovaný, že bola svojou klientkou splnomocnená aj na zastupovanie vo veci vymáhania vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré na jeho strane vzniká tým, že predmetné nehnuteľnosti v celosti užíval so svojou novou rodinou, čím klientke je znemožnené jej užívanie, napriek tomu, že sa tieto do 16.08.2017 nachádzali v bezpodielovom spoluvlastníctve a od 16.08.2017 sa nachádzajú v podielovom spoluvlastníctve, v ideálnom spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 1/2, s tým, že podľa zisťovaní vykonaných klientkou v realitných kanceláriách je priemerná cena nájmu obdobných nehnuteľností cca 700,- € mesačne bez energií, čo v polovici predstavuje 350,- €. Na základe toho ho vyzvali na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetných nehnuteľností za obdobie dvoch rokov späť, t.j. od 20.12.2015 do 20.12.2017 vo výške 350,- € mesačne.

Zo zápisnice o výsluchu žalovanej na OO PZ Zvolen, odbor kriminálnej polície dňa 04.10.2018, č. ORP-613/1-VYS-ZV-2018, súd okrem iného zistil, že sa dostavila na výsluch za účelom vyjadrenia sa k okolnostiam nasvedčujúcim, že mala spáchať prečin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona. K veci okrem iného uviedla, že Okresný súd Zvolen vydal uznesenie v konaní 16C/52/2018 dňa 25.07.2018, vykonateľné 10.08.2018, kde jej bývalému manželovi bola uložená povinnosť sprístupniť predmetné nehnuteľnosti, s tým, že sa do tohto rodinného domu ona dostavila dňa 16.08.2018, kedy on nebol prítomný a preto mu poslala email, že sa dostaví na druhý deň k uplatneniu predmetného uznesenia, na čo on reagoval tým, že sa nachádza v zahraničí a požiadal ju, aby prišla 23.08.2018, čo ona rešpektovala, s tým, že v ten deň ho v dome požiadala, aby jej vyčlenil požadované miestnosti tam špecifikované, čo on absolútne odmietol a uvádzal, že kým si nedonesie nábytok, žiadne izby nebude vyčleňovať a striktné jej odmietol vydať kľúče. Na základe toho privolať hliadku polície, s tým,

že pri telefonáte na linku č.158 uviedla len pravdivé skutočnosti, keď ju síce do nehnuteľnosti pustil, ale neumožnil jej tie priestory užívať a ona kľúče od domu nemá.

Z listu VEC: Platenie úveru od VÚB - Ponuka zo dňa 03.09.2015 súd zistil, že ho adresovala žalovaná žalobcovi, v ktorom uviedla, že by sa od najbližšieho možného termínu chcela podieľať na splácaní flexihypoúveru od VÚB vo výške 50 % mesačných splátok v zmysle úverovej zmluvy a preto ho požiadala o dohodnutie termínu v banke, kde sa podmienky platenia písomne dohodnú, s tým, že svoje mesačné splátky chce poukazovať priamo na účet banky a nie prostredníctvom jeho osoby.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.18C/381/2015 súd okrem iného zistil, že v konaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 28.10.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2015 a ktorým súd zamietol návrh otca C. K., nar. XX.XX.XXXX na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 23.10.2015, ktorým sa dotýčny navrhovateľ domáhal toho, aby súd dočasne zakázal matke E. K., nar. XX.XX.XXXX vstup na pozemok a do domu na adrese R.K. P. O. K. X, U., kde ich maloletý syn K. v súčasnosti býva s otcom, keďže mu bol tento dočasne zverený do výchovy, a to do času právoplatného skončenia konania vo veci samej o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.5P/301/2015.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.16C/52/2018 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bola dňa 29.06.2018 podaná žaloba na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, kde ako žalobkyňa vystupovala E. K., nar. XX.XX.XXXX a ako žalovaný C. K., nar. XX.XX.XXXX, pričom v tomto konaní bolo nariadené neodkladné opatrenie uznesením zo dňa 25.07.2018 č.k.16C/52/2018-76, vykonateľné 10.08.2018, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť sprístupniť žalobkyni predmetné nehnuteľnosti a znášať užívanie týchto nehnuteľností žalobkyňou v rozsahu jej ideálneho spoluvlastníckeho podielu k týmto nehnuteľnostiam vo veľkosti 1/2, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn.16C/52/2018. Z odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia vyplýva, že súd vzhľadom na opakované výzvy žalobkyne voči žalovanému, aby jej sprístupnil predmetné nehnuteľnosti, ako aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaný neuhrádza žalobkyni žiadnu úhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu k označeným nehnuteľnostiam, pokladal v danej veci za splnené zákonné podmienky nevyhnutné pre nariadenie neodkladného opatrenia, konkrétne existenciu rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Na základe odvolania žalovaného proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Zvolen rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 01.10.2018 sp.zn.14Co/133/2018-130 tak, že toto uznesenie Okresného súdu Zvolen zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 27.06.2018 zamietol. Z odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia vyplýva, že nakoľko neodkladné opatrenie má len dočasný charakter a vo veci samej už začalo konanie smerujúce ku konečnému riešeniu vyporiadania spoluvlastníctva medzi sporovými stranami a tým aj prípadného užívania predmetných nehnuteľností, konštatoval, že v návrhu absentuje práve zákonom predpokladaná bezodkladnosť navrhovaného opatrenia. Zároveň však odvolací súd zdôraznil, že rovnaké právo na bývanie v predmetnej nehnuteľnosti, aké si osobuje žalovaný pre seba a pre svojich ďalších rodinných príslušníkov, najmä s akcentom na spoločného syna žalobkyne a žalovaného, má aj žalobkyňa Zásadné je, že aj keď žalobkyňa preukázala, že jej žalovaný neumožňuje v súčasnosti užívať svoje vlastníctvo, nepreukázala potrebu neodkladnej úpravy pomerov v navrhutej podobe. Navyiac odvolací súd poukázal aj na antagonistické vzťahy sporových strán a súdom nariadené neodkladné opatrenie, najmä v časti „znášať užívanie uvedených nehnuteľností žalobkyňou v rozsahu jej ideálneho spoluvlastníckeho podielu k týmto nehnuteľnostiam vo veľkosti 1/2“, považoval v reálnom živote za ťažko uskutočniteľné, v svojich dôsledkoch vec neriešiacie a vzhľadom na dočasnosť takejto úpravy nenáležitú. V konaní bolo rozhodnuté nakoniec uznesením zo dňa 11.01.2019 č.k.16C/52/2018-241, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.01.2019, ktorým súd konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou.

Z prednesu žalobcu, ako i z jeho výsluchu na pojednávaní súd okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržiaval podanej žaloby a svojho ďalšieho vyjadrenia a nad rámec toho poukázal na konanie, ktoré bolo medzi nimi vedené na tunajšom súde pod sp.zn.13Cb/32/2013, kde žaloval on žalovanú o 6.000,- €, pričom sa jednalo o spor medzi nimi ako samostatne zárobkovo činnými osobami, avšak aj v tom konaní sa to ona snažila preniesť do riešenia v rámci BSM. Tiež uviedol, že pokiaľ oni tvrdia, že obýval ten dom nad rámec jeho 1/2, tak trvá na tom, že je to otázka pre iné konanie vyžadujúce ďalekosiahle dokazovanie, ale napriek tomu teda sa vyjadril, že v roku 2015 užíval ten dom aj ich spoločný syn a teda v tomto zmysle by to malo byť posudzované. V reakcii na vyjadrenie žalovanej pri jej výsluchu uviedol, že klamala pokiaľ tvrdila, že si úver brala na silu, keďže bola svojprávna a je to teda len výhovorka na zbavenie sa zodpovednosti. Tiež uviedol, že nebolo preukázané, že bola vymenená zámka v tej

nehnutelnosti, a teda ona sa tam mohla nasťahovať, čo jej povedali aj policajti a problém by bol len keby ju on fyzicky odtiaľ vyhadzoval. On chcel len dosiahnuť spravodlivosť, keďže musel platiť tie splátky, inak by sa pravdepodobne nehnuteľnosť predala pod cenu a obidvaja by boli na čiernej bankovej listine, čo by im ako podnikateľom do budúcnosti mohlo spôsobiť problémy.

Z výsluchu žalovanej na pojednávaní súd zistil, že sa pridržala vyjadrení svojho právneho zástupcu a k veci samej uviedla, že v roku 2010, keď brali ten úver, tak bývalý manžel prišiel za ňou, s tým, že sa mu nedarí vo firme a na firmu úver zobrať nemohol, tak to zobrali ako súkromné osoby a musel sa založiť dom. Bol na ňu vyvíjaný nátlak, že inak neprežijú, teda ona s tým nakoniec súhlasila a podpísala to. Peniaze z úveru neboli reálne použité na dokončenie domu, ale keďže to bolo zobrať ako tzv. flexihypotéka, s tým, že ona neskôr zistila, že si denne on vyberal maximálny možný limit z bankomatu a používal to on na opravu plachty, tankovanie, podlahy atď., čo sa už nedá teraz dokázať, lebo to neuhrádzal formou faktúr, ale takýchto výberov z bankomatu v hotovosti. Keďže sú tieto nároky ale už premlčané, tak to ďalej neriešila. Ona dom chcela predať ihneď. V podstate dva mesiace ako odišla zo spoločnej domácnosti, tak jej už zabránil vstup do nehnuteľnosti, keď vymenil zámky a na dvere napísal oznam, že keď bude chcieť, tak jej príde otvoriť. Bola tam privolaná aj polícia a z jeho strany jej bolo povedané, že je to pre klúd jeho novej rodiny. Na predaj domu mali viacero záujemcov, asi 4-5 rokov dozadu mal jeden pán záujem to kúpiť za 290.000,- €, čo sa ona potom dozvedela, že ho kontaktoval, ale k predaju nedošlo. Rovnako mali o to záujem spoloční známi, ktorí to chceli kúpiť za 260.000,- €, ale postoj jeho bol neústretový a z kúpy vzišlo.

Z prednesu právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridržal ich vyjadrení a na záver k veci uviedol, že chápe výhrady žalobcu, ale zároveň vyjadril s týmito nesúhlas, keďže aj žalovaná chce v tomto konaní dosiahnuť len spravodlivé usporiadanie ich vzájomných vzťahov. Žalovaná nepoprela, že splátky úveru uhrádzal v zásade len žalobca, ale vo vzťahu k tomu vzniesla tak námietku premlčania časti tohto uplatneného nároku a zároveň vo zvyšku vzniesla hmotnoprávnu námietku započítania, keďže trvá na tom, že predmetné nehnuteľnosti neužívala z dôvodu, že jej to bolo znemožnené práve žalobcom a tieto užíval výlučne on. A keďže zo strany žalobcu bolo žalovanej bránené v užívaní predmetných nehnuteľností, tak na strane žalobcu došlo na úkor žalovanej k obohateniu.

7. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 511 ods. 1 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 511 ods. 2 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

Podľa § 511 ods. 3 OZ, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 137 ods. 1 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa § 147 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

Podľa § 147 ods. 2 C.s.p., vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

8. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

V konaní nebolo medzi stranami sporné, že títo uzavreli manželstvo dňa 21.06.1997 a toto ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.08.2014. Taktiež nebola sporná skutočnosť, že počas trvania tohto manželstva žalobca a žalovaná uzavreli dňa 29.04.2010 zmluvu o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky a žalovaná nespochybnila ani fakt, že splátky predmetnej hypotéky za mesiace október 2012 až november 2018 uhradil žalobca, s pripomienkou, že do právoplatnosti rozvodu manželstva boli tieto uhrádzané ešte za trvania manželstva.

V rámci svojej obrany však žalovaná primárne vznesla námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu za obdobie predchádzajúce trom rokmi pred dňom podania žaloby, teda premlčanie nároku za obdobie od 16.10.2012 do 25.02.2017 v celkovej výške 11.523,58 €, čo predstavuje podiel 1/2 na uhradených splátkach predmetnej flexihypotéky za príslušné obdobie. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania bol súd povinný v prvom rade posúdiť vznesenú námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotil ako dôvodnú, a to z nasledovných dôvodov.

Súd sa totiž stotožnil s obranou žalovanej prezentovanú prostredníctvom jej právneho zástupcu, že nárok, ktorý si žalobca uplatnil touto žalobou, nie je možné podradiť pod žiadnu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia tak, ako sú tieto definované vo vyššie citovanom ustanovení § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale jedná sa o regresný nárok, ktorý žalobcovi vznikol nie z titulu bezdôvodného obohatenia, ale z titulu, že žalobca ako jeden zo spoločne a nerozdielne zviazaných dlžníkov plnil nad rámec svojho podielu, v dôsledku čoho bol následne oprávnený požadovať náhradu od žalovanej v podiele 1/2 v súlade s tiež vyššie citovaným ustanovením § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka. S poukazom na tieto skutočnosti potom súd nemohol pri vyhodnocovaní vznesenej námietky premlčania uplatniť premlčaciu dobu v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka, ktorá sa aplikuje len pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ale len všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom k tomu, že došlo k premlčaniu tohto práva žalobcu a žalovaná sa tohto premlčania dovolala vznesením námietky premlčania, nebolo možné zo strany súdu premlčané právo v príslušnom rozsahu veriteľovi priznať, a teda žalovanú zaviazať na úhradu danej sumy.

Zvyšná časť nároku uplatneného žalobcom v tejto žalobe, ktorá nebola dotknutá vznesenou námietkou premlčania, bol nárok na zaplatenie sumy 3.972,36 €, predstavujúci príslušný podiel žalovanej na splátkach uhradených žalobcom za obdobie od marca 2017 do novembra 2018 (t.j. splátky za obdobie 21 mesiacov á 189,16 €). Vo vzťahu ale k tomuto nároku žalovaná v rámci svojej obrany vznesla námietku započítania, a to ohľadne jej nároku voči žalobcovi na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu v súlade s ustanovením § 137 Občianskeho zákonníka. Konkrétne žalovaná poukázala na predmetné nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č.2323 pre katastrálne územie Môťová, čiže rodinný dom vrátane pozemku, na ktorom bol postavený a tiež príslušného pozemku, keď tieto nehnuteľnosti boli pôvodne v BSM bývalých manželov, a ktorí sa po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode, t.j. dňa 16.08.2017 stali podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, každý v podiele 1/2 v pomere k celku a boli nimi až do prevodu ich vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na tretiu osobu, teda do 18.02.2019 (deň právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva).

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaná uniesla dôkazné bremeno, čo do základu i čo do výšky ňou uplatneného tohto nároku vo forme námietky započítania, keď na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že predmetné nehnuteľnosti užíval minimálne v danom období, keď strany sporu už boli podielovými spoluvlastníkmi týchto nehnuteľností, výlučne žalobca spolu s členmi svojej domácnosti a zároveň žalovanej bránil v užívaní predmetných nehnuteľností v rozsahu jej spoluvlastníckeho podielu. Tieto skutočnosti mal súd osvedčené napríklad z listu žalobcu zo dňa 01.09.2015, ktorý adresoval žalovanej a ktorým jej oznámil, že sa od 04.09.2015 sťahuje spolu s jeho novou partnerkou a ich spoločnou dcérou a spoločným synom bývalých manželov do predmetnej nehnuteľnosti a zároveň žalovanú vyzval, aby rešpektovala a nenarúšala ich súkromie a zachovala dobré mravy až do vyporiadania BSM. Rovnako mal tieto skutočnosti súd preukázané aj s poukazom na súdne konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn.18C/381/2015, v ktorom sa žalobca domáhal vydania

predbežného opatrenia, ktorým by žalovanej zakázal vstup na pozemok a do predmetného rodinného domu na adrese R. P. O. K. vo U., kde v danom čase on aj so spoločným synom býval. Taktiež z konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn.16C/52/2018 mal súd osvedčené, že sa žalovaná z pozície žalobkyne domáhala v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva aj vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalobcovi v danom konaní v pozícii žalovaného povinnosť sprístupniť jej predmetné nehnuteľnosti a znášať ich užívanie v rozsahu jej ideálneho spoluvlastníckeho podielu v rozsahu 1/2 v pomere k celku, a potom čo súd toto neodkladné opatrenie nariadil sa žalovaná aj prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhala voči žalobcovi rešpektovania nariadeného neodkladného opatrenia, o čom svedčí výzva právnej zástupkyne zo dňa 27.09.2018 a tiež zo zápisnice o výsluchu zo dňa 04.10.2018 OO PZ Zvolen, odbor kriminálnej polície mal súd preukázané skutočnosti ohľadne domáhania sa žalovanej svojho práva na užívanie predmetných nehnuteľností. Pričom pokiaľ bolo následne odvolacím súdom toto neodkladné opatrenie zmenené tak, že bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, súd poukazuje na odôvodnenie tohto rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 01.10.2018, z ktorého vyplýva, že odvolací súd len dospel k inému záveru ako súd I.inštancie v otázke splnenia podmienky bezodkladnosti, teda naliehavosti a nevyhnutnosti vydania tohto neodkladného opatrenia, najmä s ohľadom na to, že síce žalobkyňa poukázala na okolnosť, že aj so svojou dcérou je nútená bývať v prenajatom byte a platiť za to nájomné, čo je pre ňu finančne neúnosné, avšak zároveň tvrdenia o zlej finančnej situácii nijako nešpecifikovala a ani nezdokladovala, a teda neosvedčila, že by finančné problémy boli dôvodom, pre ktorý sa musí neodkladným opatrením domáhať svojho inak nespochybniteľného práva na užívanie predmetných nehnuteľností. Taktiež na inom mieste v tomto odôvodnení odvolací súd zdôraznil, že rovnaké právo na bývanie v predmetnej nehnuteľnosti, aké si osobuje žalovaný pre seba a svojich ďalších rodinných príslušníkov, má aj žalobkyňa. Tiež uviedol, že je zásadné, že aj keď žalobkyňa preukázala, že jej žalovaný neumožňuje v súčasnosti užívať svoje vlastníctvo, nepreukázala potrebu neodkladnej úpravy pomerov v navrhovanej podobe. Čo sa týka výšky nároku uplatneného žalovanou vo forme vznesenej námietky započítania, súd dospel k záveru, že aj v tejto časti žalovaná uniesla dôkazné bremeno, keďže predložila odborné vyjadrenia podnikateľských subjektov vykonávajúcich činnosť v súvislosti s predajom, kúpou resp. prenájmom nehnuteľností, a ktorými zdokladovala výšku cien prenájmov obdobných rodinných domov v danej lokalite v rokoch 2017-2018 v sumách 700,- € resp. 800,- € mesačne, na základe čoho vypočítala svoj nárok predstavujúci jej spoluvlastnícky podiel v 1/2, teda mesačne v roku 2017 suma 350,- € resp. v roku 2015 400,- €, s tým, že žalovaná si na nepremličanú pohľadávku žalobcu vo výške 3.972,36 € započítala svoju pohľadávku na náhradu za neužívanie predmetných nehnuteľností v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu len za obdobie od marca 2018 do decembra 2018 vo výške 4.000,- €, a teda týmto započítaním pohľadávka žalobcu v danej výške v celom rozsahu zanikla, keď zároveň zvyšnú časť svojho nároku predstavujúcu rozdiel medzi sumou 4.000,- € a sumou 3.972,36 €, ako i náhradu za obdobie zvyšných mesiacov roku 2018 a 2017 si žalovaná voči žalobcovi, a teda ani vzájomnou žalobou neuplatnila. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd preto zamietol žalobu žalobcu aj vo zvyšnej časti, t.j. vo výške 3.972,36 € (v dôsledku čoho bola žaloba zamietnutá, v konečnom dôsledku v celom rozsahu), keďže síce žalobca spochybňoval nárok žalovanej týmto spôsobom uplatnený, avšak súd zastáva názor, že nedošlo z jeho strany k účinnému popretiu skutkových tvrdení protistrany, keďže žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by predmetné nehnuteľnosti neužíval v rozhodnom období výlučne on s členmi svojej domácnosti, resp. že by užíval len jemu prislúchajúci podiel a rovnako nijakým relevantným spôsobom nespochybnil a ani nenavrhol doplniť dokazovanie ohľadne výšky nároku, ktorý si uplatnila žalovaná vo vzťahu k výške nájomného za obdobný typ nehnuteľnosti v príslušnej lokalite v rokoch 2017 resp. 2018. Taktiež nemohol súd prisvedčiť názoru žalobcu, že žalovaná nie je oprávnená si tento nárok uplatňovať v rámci tohto súdneho konania, ale že by mala podať samostatnú žalobu, odvolávajúc sa na to, že by malo byť vo vzťahu k tomu vykonané rozsiahlejšie dokazovanie, keďže súd vyhodnotil, že boli splnené podmienky v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 147 Civilného sporového poriadku, konkrétne odseku 2 tohto ustanovenia, nakoľko žalovaná si svoj nárok uplatnila len formou započítacej námietky a nežiadala, aby jej bolo prisúdené viac než čo si uplatnil žalobca, a teda takýto postup žalovanej bol v súlade s možnosťami jej procesnej obrany v tomto konaní.

9. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bola žalovaná v celom rozsahu úspešná v tomto konaní, keďže bola žaloba zamietnutá, bol jej priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.